

¿Un futur per a les institucions de Bretton Woods?

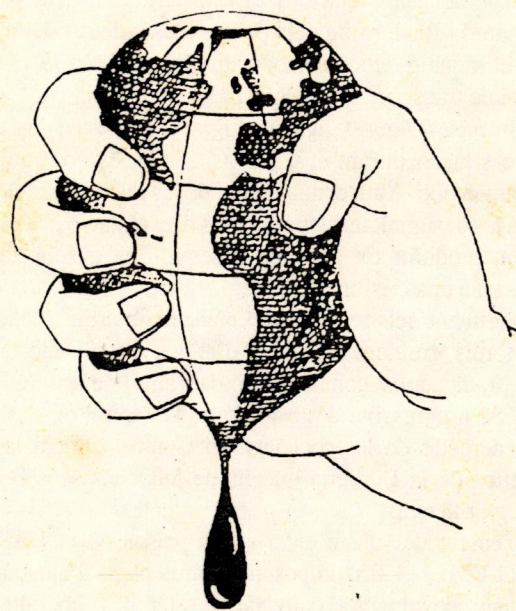
A principis d'octubre de 1994 es vol celebrar a Madrid l'Assemblea Anual del FMI i del BM. A aquesta assemblea acudirán milers dels grans banquers, executius de multinacionals i polítics, els mateixos que ostenten la riquesa en aquest injust sistema econòmic mundial. I a l'assemblea es demanarà donar més poder a aquestes institucions, per continuar eixamplant l'abisme entre els rics i els pobres d'aquest planeta. Però podem preguntar-nos: ¿Per a què més poder? ¿Per a augmentar els 1200 milions de persones del planeta que viuen en la misèria absoluta (segons dades de la ONU)? ¿Per a incrementar les 800.000 nenes prostituïdes menors de 16 anys que hi havia, només a Tailàndia, l'any 1990? ¿Per a què als pobres només els quedin les rebel·lions populars, ferotgement reprimides, com a Santiago de Estero o a Chiapas? I moltes preguntes més...

Però ja podem sentir algunes respostes. perquè moltes organitzacions no governamentals de desenvolupament, de drets humans, ecologistes i molts de moviments socials de tot el món estan dient **PROU**. Des dels EEUU fins a l'Índia, des d'Europa fins a Amèrica llatina, des del Japó fins a l'Àfrica,... s'escolta cada cop més fort:

JA EN TENIM PROU!

El poble de l'estat espanyol també s'ha de fer escoltar perquè quan la propaganda oficial ens bombardegi, una i una altra vegada, cantant les excel·lències d'aquestes institucions, hem de recordar que quan començaven les negociacions del «Pacte Social» el FMI no va tenir cap problema per demanar la liberalització absoluta del mercat laboral.

En aquests cinquanta anys el FMI, el BM i el GATT, han defensat els interessos dels grans capitals que els varen crear, ha arribat el moment d'aturar-los de denunciar les seves polítiques i de dir-los clarament: **50 anys i PROU**.

50 anys, i prou!

Secretaria de la campanya a Catalunya:

C/. La Cera 1 bis 08001 Barcelona

Telf. i Fax: (93) 329-06-43

campanya

Fons Monetari Internacional,
Banc Mundial i GATT

50 anys, i prou!

¿QUE SON LES INSTITUCIONS DE BRETTON WOODS?

Durant el juliol de 1944, a Bretton Woods, EEUU, i quan ja s'entreveia la victòria de la II Guerra Mundial, es van reunir els ministres de finances, economistes i banquers dels països aliats per dissenyar les institucions que regirien el nou ordre econòmic mundial. La II Guerra Mundial fou un gran negoci per als monopolis d'EEUU que llavors es trobaven amb grans quantitats de capital i amb la necessitat, sempre en creixement, d'aconseguir més guanys. Era necessari ampliar i globalitzar el sistema capitalista a escala planetària. Front a aquesta necessitat es va respondre amb la creació de:

•**El FMI** organisme encarregat de mantenir estables les relacions entre les monedes per a facilitar l'entrada de mercaderies i l'ampliació del comerç mundial; proveint a la vegada de liquiditat els intercanvis internacionals amb préstecs subjectes a l'adopció de dures mesures d'ajust econòmic.

•**El BM** exercí la funció de facilitar el finançament internacional dels grans projectes d'infraestructures, de transport, hidràuliques, energètiques... impulsant un model de desenvolupament que afavoreixi la concentració de riquesa en els sectors monopolistes i financers del Centre i les elits de la Perifèria.

•**El GATT** establí les noves regles del comerç mundial, obligant a obrir progressivament els mercats nacionals de la Perifèria, amb l'esfondrament del petit productor local i el reemplaçament pels productes de les grans empreses dels països del Centre; i orientant la producció d'aquests països de la Perifèria cap a l'exportació en benefici del Nord..

50 anys eixamplant l'abisme entre Centre i Perifèria.

Durant els segles XV i XVI, amb la circumnavegació d'Àfrica i el «descobrimt» d'Amèrica, s'inicien les relacions «Centre-Perifèria», aquestes relacions es caracteritzen per la submissió, l'esclavitud i l'extermi dels pobles i les cultures de la «Perifèria», i el saqueig dels recursos naturals, gràcies a la superioritat militar i de transport dels colonitzadors del «Centre».

Fins a mitjans d'aquest segle, i malgrat el procés de descolonització que s'inicia durant el segle XIX, aquesta configuració del món canvia poc. Amb el naixement de les institucions de Bretton Woods les desigualtats i les relacions d'explotació i saqueig s'accentuen, produint tot tipus de desequilibris que portaran a la humanitat a una crisi irreversible:

Exhauriment dels recursos del planeta, desertització, erosió de terres fèrtils, creixent escassetat d'aigua, acumulació de residus tòxics i radioactius, contaminació de l'aire i de les aigües, canvi climàtic i progressiva desaparició de la capa d'ozó, malbaratament energètic de les societats del Centre, front a la pobresa energètica de la Perifèria que ha de tallar els seus boscos per aconseguir llenya.

Creixement del deute extern dels països de la Perifèria, als quals el FMI i el BM imposen els seus plans d'ajustament que impliquen devaluació, congelació salarial i liberalització de preus, obertura de mercats, retalls de despeses en salut i educació -encara que no en defensa-, privatització de les millors empreses públiques, venent-les a les multinacionals. Per sortir d'aquest malèvol parany només ofereixen més préstecs i més plans d'ajuda, quan l'única solució possible és l'anulació del deute extern i la concessió immediata de, almenys, el 0,7% del PIB dels països del Centre com una **vertadera ajuda** als països perifèrics.

Destrucció de les petites economies de subsistència, reemplaçant-les per grans monocultius per a l'exportació, eradicant ecosistemes i provocant l'emigració de milions de petits agricultors cap als barris marginals de les ciutats o cap a terres menys productives o selves verges. A més han finançat projectes que signifiquen el desplaçament de milions de persones, destruint la seva forma de vida i sense garantir-los els recursos mínims per a subsistir.

Agreujament de la precària situació de les dones i dels nens de la Perifèria. A causa del descens dels ingressos familiars aquestes s'han vist obligades a treballar en «l'economia en negre», a emi-

grar a països del Centre per a netejar cases, o per a prostituir-se. Molts camperols pobres han hagut de vendre les seves filles a xarxes de prostitució o han hagut d'abandonar els seus nens als carrers de les grans ciutats. Els nens s'han convertit en una força de treball en condicions de semi-esclavitud (*UNICEF considera que els nens constitueixen el 10% de la força laboral a Àsia i el 20% a Àfrica*).

Davant d'aquest trist panorama, les institucions de Bretton Woods han començat un rentat de cara. D'una banda es vanoglorien del progrés dels països del sud-est asiàtic, evidentment ometent factors com els salaris de misèria i la inexistència de mesures de protecció social o ambiental. També amaguen l'augment de l'atur i de la marginació que implica el lliure mercat mundial per als països del Centre, fent culpable a la «rigidesa» dels seus mercats laborals. També a la Cimera de Rfo, el Banc s'ha presentat com a capdaverter del medi ambiental mundial, encara que no ha abandonat el seu model de desenvolupament.

A més, aquestes institucions continuen tenint els mateixos defectes que van manifestar en crear-se: enorme i costosíssima burocràcia, secretisme i falta de transparència en les seves decisions, desigual distribució de vots a les seves reunions, favorables als països més «rics» i falta de responsabilitat financera ja que els seus fracassos i pèrdues són pagats pels contribuents dels països membres.

